

[Wilhelm]

nisk-administrative vanskeligheder ved at gøre det allerede nu.

Derimod har jeg meget svært ved at se, at der skulle være uoverstigelige teknisk-administrative vanskeligheder ved at løse det problem, vi har talt om i 18 år, nemlig at give afgiften også til medforfattere. Jeg vil da sige ligesom hr. Bernhard Baunsgaard, at kan vi finde ud af det inden tredje behandling, er VS parat til at støtte et sådant forslag. Jeg kan også sige, at havde hr. Arne Melchior stillet et ændringsforslag i den retning her til lovforslagets anden behandling, havde det ikke manglet på VS' stemmer til det, men sådan et forslag er ikke stillet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en kort bemærkning om de meget store afgifter, der tilfalder folk med mange bind på bibliotekerne. Jeg mener ikke, at disse folk skulle være sociale tilfælde, men her er der tale om, at man i folketinget gennemfører en lov, der formindsker disse folks indtægt med mellem 60.000 og 70.000 kr. om året de næste 5 år, andre ting uændret, og så kom jeg til at tænke på, at i går diskuterede vi et indkomstskatteforslag, hvor der var tale om, at mennesker skulle have en skattestigning på 2.000 kr.; det fremkaldte voldsomme protester fra det, jeg i går kaldte højre side af salen, men i dag er der bogstavelig talt ikke en bemærkning. Det var det, jeg fandt besynderligt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil også gerne her takke for en konstruktiv udvalgsbehandling, som gør det muligt at færdigbehandle dette lovforslag i indeværende samling. Jeg har kun få bemærkninger til de synspunkter, som er fremsat under debatten her.

Til hr. Arne Melchior, hr. Brøndsted og hr. Wilhelm vil jeg sige, at det er gjort gældende den ene gang efter den anden, når vi har drøftet spørgsmålet om biblioteksafgift også til medforfattere, at dette ikke er teknisk uovervindeligt, og det er da klart, at det kan lade sig gøre. Men skal det gøres manuelt, hvad vi er nødt til i dag, hvor et EDB-system endnu ikke er udarbejdet til at løse opgaven, vil dette arbejde være så tidrovende og der-

med så bekosteligt, at det ikke med rimelighed kan siges at måtte have en sådan prioritet. Hvorfra skal de beløb komme, som det vil koste manuelt at udlede alle værker med mere end én forfatter? Skulle det begrænse den pulje, der er til rådighed ved afgifterne, må det i hvert fald anses for at være urimeligt.

Til hr. Brøndsted kan jeg sige, at der er ikke på nogen måde tale om, at denne gruppe forfattere fuldstændig overses; der er tale om en meget bevidst og gennemtænkt vurdering af, at dette problem rimeligst løses på det formentlig ikke alt for fjerne tidspunkt, hvor en EDB-teknik er til rådighed for os til løsningen deraf.

Så har der været en række overvejelser over mulighederne for at indføre et biblioteksafgiftssystem, som er baseret på ophavsretten. Jeg vil nok sige, at det interesserede mig at høre hr. Poulsgaards bemærkning om, at hvis først vi kunne gøre det, ville hr. Poulsgaard og fremskridtspartiet være tilfredse. Sagen er nemlig den, at på et tidspunkt, hvor de teoretiske og tekniske problemer, som ophavsretsudvalget i øjeblikket arbejder med at løse, måtte være løst, ville en overgang til en biblioteksafgift baseret på ophavsretsprincippet være umådelig kostbar, idet denne da ville omfatte en lang række ophavsretshavere og en lang række biblioteker og samlinger, som i dag ikke er omfattet af afgiftsordningen. Det kan man ideelt ønske at de bliver, men at hr. Poulsgaard siger, at et sådant forslag, som vil kræve umådelige merudgifter, hvis kvantitet jeg ikke ud af hovedet skal antyde, synes jeg er interessant, og det synes jeg vi skal huske.

Til hr. Bernhard Baunsgaard, der jo nok er den, der mest indgående har talt for at omlægge vores afgiftssystem til at følge en ophavsretstankegang, og til fru Ingerlise Koefoed, der med beklagelse siger, at vi jo ikke har kunnet løse alle problemer i denne lov, må jeg sige, at det er der heller ikke nogen andre der har. Der er i dag i hele verden kun omkring 10 lande, der yder biblioteksafgift. De 9 af disse 10 lande gør det på måder, der ligner vores: at man stiller et beløb til rådighed, der fordeles efter visse rimelighedskriterier ud fra en graduering, som man nu kan enes om.

Der er kun ét land, nemlig Vesttyskland, som har tilnærmet sin afgift til ophavsrets-